

"Vær frimodig, din tro har frelst dig"*(Matt 9, 22).*

Jesus er undervejs, omgivet af en menneskeskare. En desperat far beder ham om at komme sin døende datter til hjælp. Mens Jesus er på vej, finder endnu et møde sted: blandt folket er en kvinde, der har haft blødninger i årevis. Det er en fysisk sygdom med alvorlige konsekvenser, også fordi det begrænser hendes muligheder for at have sociale og familiemæssige relationer til andre. Kvinden kalder ikke på Jesus, hun siger intet, men nærmer sig ham bagfra og vover at røre ved hans kjortel. Hun har en meget klar idé: "Hvis jeg bare rører ved hans kappe, vil jeg blive helbredt for denne lidelse, der piner mig."

Men Jesus vender sig om, ser på hende og beroliger hende, ved at sige, at hendes tro har bibragt hende frelsen. Jesu blik giver hende ikke kun det fysiske helbred, men mødet med Guds kærlighed.

"Vær frimodig, din tro har frelst dig"

Denne episode fra Matthæusevangeliet åbner et uventet perspektiv også for os: Gud er altid på vej til os. Men han forventer også at vi tager initiativ, så vi ikke går glip af mødet med ham.

Vores trosvej, selvom den er ujævn og præget af fejl, sårbarhed og skuffelser, har stor værdi. Han er det sande Livets Herre og ønsker at overøse os med dette Liv. I hans øjne er vi hans sønner og døtre, bærere af en værdighed, som intet kan tage fra os.

Og det er derfor at Jesus idag også til os siger:

"Vær frimodig, din tro har frelst dig"

Følgende tekst, skrevet af Chiara Lubich, mens hun overvejede dette skriftord, kan hjælpe os med at efterleve det: *"Ved at tro viser mennesket, at det ikke stoler på sig selv, men kaster sig i armene på ham, der er stærkere. [...] Jesus kalder den helbredte kvinde "datter" for at vise hende, hvad han virkelig vil give hende: ikke kun en gave til hendes krop, men det guddommelige liv, der kan forny hende fuldstændigt. Jesus udfører sine mirakler for at sikre, at de*

gaver, han bringer, tages imod: frelse, tilgivelse. Dette er Faderens gave som, idet den bliver formidlet, forvandler mennesket. [...] Hvordan kan vi så efterleve dette livets ord? Ved at sætte vores lid til Gud under vanskelige omstændigheder. Dette fritager os bestemt ikke fra vores eget ansvar og frigør os ikke fra at yde vores egen del [...], men kan sågar sætte vores tro på prøve.

Vi ser det netop i denne syge kvinde, som ikke lader sig holde tilbage af skaren, der står mellem hende og mesteren. [...]

Vi skal altså have tro, men en tro, der ikke tvivler i prøvelsens time. Og vi må vise Jesus, at vi har forstået den enorme gave, han har bragt os, nemlig det guddommelige liv. Vi skal være ham taknemmelige og handle i overensstemmelse hermed." ¹

"Vær frimodig, din tro har frelst dig"

Denne sikkerhed giver os mulighed for selv at bringe frelse ved at 'røre' ved andre, der er i nød, i mørke eller i fortvivlelse, med kærlig opmærksomhed.

Noget lignende oplevede en mor fra Venezuela, der fandt modet til at tilgive: "Jeg var desperat efter hjælp og deltog i et møde om evangeliet, hvor jeg hørte Jesu ord udlagt, hvor han siger: 'Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn' (se Matt 5, 9). Og: 'Elsk jeres fjender' (Luk 6, 35).

Hvordan kunne jeg tilgive det menneske, der havde dræbt min søn? Men et frø var blevet sået dybt inde i mig, og til sidst vandt beslutningen om at tilgive. Nu kan jeg virkelig kalde mig selv et "Guds barn."

For nylig blev jeg indkaldt til at blive konfronteret med min søns morder, som var blevet taget til fange. Det var svært, men Guds nåde kom mig til hjælp. I mit hjerte var der hverken had eller vrede, kun medlidenhed og ønsket om at overdrage ham til Guds barmhjertighed. "

Letizia Magri

¹ Chiara Lubich, *Livets ord* juli 1997.